

Бон. Говори му, увѣри го че имамъ предъ очи-те си, твое-то и негово-то желаніе. Пригответися за да тръгнине.

Паме. Ще самъ готова за да тръгнине когда-то поискашъ. (излиза.)

СЦЕНА ЕДИНАДЕСЯТАЯ.

Милордъ Бонфиль, послѣ Мадамъ Іеври.

Бон. Нещастно онова сердце, въ кое-то ся внесе отрова-та на зависть-та! Азъ немамъ причина да самъ завистливъ, но ако да бѣхъ, познавамъ че щехъ да самъкато звѣрь. Никогда неща восприя. треба да туришъ наредъ Памела да има сообращеніе съ други; но нещемъ можа да терпя да ся сообрацава на страна съ одного токмо. Но намѣрися сама самичка съ Милордъ Артюра. Е, онова що по случай е станало не треба да ся счита; може да го не е направила сосъ зла мысль. Ето іеври, нека чуеме отъ нея какъ быде тойзи разговоръ; но безъ да я тура съ сомнѣніе, зашто-то така ще покажа моя-та слабостъ.

Господарю, що ми заповѣдуйте?

Бон. Гдѣ е Господарка-та?